

[Westermann.]

Naar 15 Aars Forsømmelser en Dag skal gøres op i Penge, saa kan det ikke blive billigt, og derfor mener jeg, at det er uforsvarligt og urigtigt og en ganske usaglig Fremgangsmaade blot at fastsætte et økonomisk Budget og sige: Længere vil vi ikke gaa!

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at det ikke var Hensigten at hugge „Peder Skram“ op, men jeg maa sige, at saa tror jeg ikke, den højtærede Forsvarsminister kender sit eget Lovforslag. Jeg vil bede den højtærede Forsvarsminister om at gennemlæse §§ 5 og 6, thi i § 5 staar:

„Flaadens Materiel bestaar af“

det og det, og i § 6 staar saa:

„Materiellet inddelles i Materiel i

Linien og *Materiel i Reserven*.“

Under det, der staar i § 5 som Flaadens Materiel, er ikke nævnt andre Artilleriskibe end „Niels Juel“. Der kan derfor ikke være nogen Tvivl om, at i det Øjeblik den højtærede Forsvarsminister vil overholde denne Bestemmelse, skal „Peder Skram“ hugges op umiddelbart efter Lovforslagets Vedtagelse. Jeg har paapeget, at jeg vil finde det forkert, fordi der stadig er militær Værdi i „Peder Skram“, og der bør derfor ændres noget i Teksten, saaledes at man f. Eks. i § 5 i Stedet for at skrive „Flaadens Materiel“ skriver „Flaadens Liniemateriel“; dermed var man ude over Spørgsmaalet.

Med Hensyn til Kystdefensionen gav den højtærede Forsvarsminister desværre ikke saa fyldig en Besvarelse, som jeg kunde have ønsket. Den højtærede Forsvarsminister kom hverken ind paa Spørgsmaalet om Materiellet ved Kystdefensionen eller paa hele Uddannelsen og det Budget, der er nødvendigt til Opretholdelse af denne. Den højtærede Minister nævnte, at der var skabt en Ordning, hvorved der kunde uddannes Reservebefalingsmænd, og mente, at dette vilde kunne tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning, men jeg har jo nævnt, at der paa Personelskemaet kun er afsat 9 Befalingsmænd til Kystdefensionens 10 Værker, og naar man nu ved, at der alene paa Middelgrundsfortet skal møde ca. 900 Mand ved Mobilisering, maa enhver kunne forstaa, at det er ganske udelukket, at dette kan klares med en enkelt Søofficer plus nogle Reservebefalingsmænd, som ikke har været inde til fortsat Uddannelse, idet der ikke er afsat Midler til en saadan.

De Materielmangler, jeg paapegede, kom den højtærede Minister ikke ind paa, og jeg kan i og for sig godt indrømme, at dette rettelig hører hjemme i Udvalget; jeg haaber, at den højtærede Minister i Udvalget vil

gaa ind i en saglig Drøftelse af de Mangler, der er til Stede.

Med Hensyn til Materielinspektionen har det saa sandelig ikke været mit Ønske at give Udtryk — som den højtærede Minister sagde — for Mistillid til Orlogsværftets Embedsmænd. Hvis jeg har givet det Indtryk, ønsker jeg paa det bestemteste at redressere det nu, thi jeg har overordentlig stor Tillid ikke blot til Orlogsværftets Direktørs Dygtighed, men ogsaa til hans Loyalitet og store Interesse for Marinen. Men man har intetsteds inden for Statsadministrationen det Forhold, at en Mand fra en Institution under § 2 kan sidde og disponere over Beløb fra en anden Paragraf og selv give Udgiftsordre paa det. Dette maa være forkert, og jeg har fremført det for at faa det ændret, i Særdeleshed fordi jeg vil beskytte Orlogsværftets Embedsmænd mod den Mistænkeliggørelse, de ikke kan undgaa at komme ud for, hvis dette ikke bliver rettet.

Jeg har kritiseret Lovforslaget i dets Helhed som et løst Forslag, og naar den højtærede Minister troede, det var spøgefuldt, kan jeg delvis gaa ind paa det, men jeg vil nu sige, at der var slet ikke saa lidt sandt i, hvad jeg sagde. Lovforslagets § 44 angiver vel Hovedbudgettet, men det Normalbudget, der følger med som Bilag, er jo ikke paa nogen Maade bindende. § 44 siger udtrykkeligt, at der uden særlig Bevilling kan omkonteres inden for de enkelte Konti, og det vil altsaa sige, at der overhovedet ikke er fastsat noget bestemt hverken til Nybygninger eller til Udrustning eller til Flyvevæsenet, som den højtærede Forsvarsminister omtalte; det ene Aar kan det maaske passe den højtærede Minister at sige, at Flyvevæsenet ingen Penge faar, og dette kan han gøre med Loven i Haanden. Jeg har ikke paa nogen Maade villet give Udtryk for den Tanke, at den højtærede Minister skulde misbruge Loven, men Verdensforholdene kan jo ændre sig saa meget, at Ministeren kan blive tvunget til at træffe Dispositioner, som i hvert Fald vil være i afgørende Strid med hele Lovforslagets Forudsætninger. Derfor har jeg ment, det var rigtigere at have fastere Former i Loven at holde sig til, saaledes at man vidste, hvor man var, saavel personelt som materielt.

Jeg beklager, at den højtærede Forsvarsminister stadig, baade naar det i Lovforslagets Bemærkninger gælder Artilleriskibe, og naar det i Forelæggelses-talen gælder Kystdefensionen, kommer tilbage til, at det er økonomiske Hensyn, der har været afgørende. Det giver mig det